

enkelt Sted maatte finde Sted i en videre Udstrækning, vistnok kunne fremkalde Banskelligheder, idet Offer og Accidentferne for Kjøbstadpræste-Embederne udgjøre en langt væsentligere Deel af deres Indtægter end af Landsbypræste-Embedernes; og medens de locale Forhold vel i de fleste Kjøbstæder ville lægge særegne Banskelligheder i Veien for en mere udstrakt Benyttelse af den paatænkte Lov, vil denne paa den anden Side i de enkelte Kjøbstæder, hvor der er flere Kirker og Sognepræster, eller hvor der ved een Kirke foruden Sognepræsten haves en residerende Capellan, netop efter al Rimelighed blive benyttet i et betydeligere Omfang. Forsaaavidt nu de vedkommende Kjøbstadald ere bevestrede med faste Indtægter af samme Bestaaffenhed, som dem, der udgjøre Landsbypræste-Embedernes væsentlige Subsistensmiddel, saasom navnlig Tiende, eller fri Bolig og Jorder eller deslige, ville de naturligvis beholde disse; men der gives af de omhandlede Embeder en Deel, der saa godt som Intet have af dette Slags Indtægter, og saa godt som udelukkende ere henviste til Menighedens Høitidsoffer og de accidentelle Indtægter ved foresaldende Ministerialia. Imidlertid maa det ansees for at være af Bigtighed, at der ved ethvert præstelig Embede haves et af Menighedens Støttning for Præsten uafhængigt Minimum af faste Indtægter, hvori han, under Forudsætning af en betydeligere Aftagen af Offer og Accidentfer som Følge af en større Deel af Menighedens, maastke aldeles usorholdte Overgang til en anden Præst, kan finde et bestemt Bidrag til sin fornødne Subsistens. I denne Henseende har Commissionens Udkast, ligesom ogsaa det i Folkethinget vedtagne Lovforslag, henvist til Præstepengene; og heri har Ministeriet maattet være enigt, hvorfor disse i det foranstaaende Lovudkast ere opførte som en fast Indtægt for Kjøbstadpræsterne, paa samme Maade som Tienden. Vel er dette ikke ganske stemmende med denne Indtægts Bestaaffenhed, idet Præstepengene væsentlig ere at ansee som en personlig Afgift, som efter Grundlovens § 82 Medlemmer af de fra Folketirken afvigende Troessamfund, eller af ikke anerkjendte Religionsamfund ere fritagne for at erlægge til Folketirkens Embedsmand. Men, foruden at Præste-

pengene dog ikke udelukkende kunne betragtes som en personlig Afgift, idet det t. Ex. ved flere specielle Anordninger er befalet, at Grundeiere i et Kjøbstadsogn skulle erlægge dem til dettes Præst og Kirkebetjente, uagtet de ifølge deres personlige Stilling ikke høre til dette Sogns Menighed, saasom Resc. af 19de Juni og 4de Sept. 1816, 1ste Sept. 1819, 23de Mai 1821, vil der neppe med Grund kunne indvendes Noget imod, at alle Kjøbstadbeboere, der høre til Folketirken, forsaavidt de ikke ved de ovenmeldte eller andre Bestemmelser udtrykkelig ere fritagne derfor, ansees for pligtige til at deeltage i Præstepenges Udelse til det Sogns Præst m. v., i hvilket de boe, selv om de i Medfør af den nu paatænkte Lov maatte ville slutte sig til en anden Præst og en anden Menighed. I Henhold hertil har Ministeriet derfor optaget saavel Folkethingets som Commissionens dermed stemmende Forslag i denne Henseende uforandret i det foranstaaende Udkast.

Derimod møder der herved en anden Banskellighed, idet der gives mange Kjøbstæder, hvor der ikke erlægges Præstepenge, ligesom der for de fleste af de Kjøbstæder, hvor de ydes, savnes nærmere Regulativer for deres Størrelse og Udelsesmaade, saaledes som disse, foruden hvad der er anordnet for Hovedstaden ved allerhøieste Resc. af 5te Sept. 1814 med tilhørende senere Bestemmelser, t. Ex. haves for Helsingør i Resc. af 1ste Sept. 1819 og for Marhuus i Resc. af 23de Mai 1821. I Anledning af den nu paatænkte Lov, saavel som ogsaa i andre Henseender, kunne nærmere Bestemmelser om denne Gjenstand paa flere Maader vise sig ønskelige, og Ministeriet har derfor anseet det for hensigtsmæssigt ved denne Leilighed at andrage paa en i Lovs Form meddeelt Bemyndigelse for det til at udfærdige de nærmere Regulativer angaaende denne Gjenstand, som de nu paatænkte Foranstaltninger maatte gjøre nødvendige.

Endnu bemærkes, at det hidtil anordnede Forhold imellem Sognepræster og residerende Capellaner ved samme Kjøbstadmenighed ved denne Foranstaltning vil lide en væsentlig Forandring, hvilket ogsaa vil være Tilfældet med Hensyn til de for Garnisonsmenighederne og